

[Finansministeren.]

hvad Partiet maaske daarligt nok selv ved endnu. Men det vil snart vise sig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet angaaende Undervisningsministeriets Budget siger den ærede Ordfører, at det, man gør her, er blot at kræve gældende Love overholdt. Ja, det er *ren Formalisme*. Der foretages jo nemlig ved Finansloven, som den foreligger i Øjeblikket, Ændringer i Lovene, hvorved disse kommer til at svare til de nye Bevillinger. Det ærede Medlem ønsker, at vi skal sætte Skolepengene op for Forældre, hvis Børn gaar i offentlige Skoler, men det vilde forudsætte Ændringer i Lovene, som vi saa kom til at anføre i Finansloven paa samme Maade som de Ændringer, der i Øjeblikket staar optaget paa Finansloven, og som nu skal stemmes ud — de Ting er ganske sideordnede.

Desuden vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører: Hvor findes der Lovhjemmel for, at Bevillingen til private Studentereksamenskursus og til andre private Kursus netop skal forhøjes med henholdsvis 2 400 og 1 165 Kr.? Jeg vil gerne udbede mig Oplysning om, hvor den Lovhjemmel findes, som bevirker, at Landstinget er nødt til, ligefrem har Pligt til at foreslaa dette. Jeg kender ikke en saadan Lovhjemmel, jeg ved ikke af, at der findes nogen, men jeg gaar ud fra, at det kan blive oplyst af den ærede Ordfører, som hævder, at Landstingets høje moralske Pligt til at følge Lovgivningen bevirker, at man maa foreslaa de Ændringer, som her er Tale om.

Jeg vil paa ny understrege, at jeg tror, det er uklogt af Landstinget at gøre den Slags Ting. Det giver ikke Landstinget den ophøjede Plads i Danmarks Forfatningsliv, som man gerne vil give det. Det viser, at paa de Omraader, hvor Landstinget har Interesser at varetage, er det ret smaalige Interesser, det ønsker at sætte igennem, og at det sætter dem igennem, naar det passer Flertallet her, uden Hensyn til den forfatningsmæssige Side af Sagen. Man fastslaar dermed, at Landstinget føler sig berettiget til at pille ved alle de mange Bevillinger paa Finansloven, og at det kun er, fordi man i Øjeblikket ikke har Lyst til at gaa videre, at man begrænser sig til det her foreslaaede. Jeg vil gerne slutte med at sige, at saadan har aldrig nogen tænkt sig, at Landstingets Stilling skulde være i dansk Forfatningsliv.

Ordføreren (Hauch): Med Hensyn til Spørgsmaalet om de 5 000 Kr. til Konsum-

lenten skal jeg sige, at den Form, hvori Ændringsforslaget er stillet af det konservative Folkeparti, og som gaar ud paa, at de 5 000 Kr. skal gaa ud, ikke ganske falder sammen med den Opfattelse, som vi har givet Udtryk for. Jeg havde i og for sig personlig megen Sympati for at faa denne Bevilling taget ud, det skal jeg ikke lægge Skjul paa, men jeg har den Opfattelse, at saadan som Sagen er kommet til at ligge, vil det være naturligt, at Venstre afholder sig fra at stemme om Bevillingen — saa kan vi endda tage under Overvejelse, hvordan vi skal stille os, naar Sagen kommer til tredje Behandling.

Den højtærede Finansminister synes at være meget glad ved at kunne sætte vort Forslag om Skoleafgiften til de højere Skoler i Forbindelse med Spørgsmaalet om de private Skoler. Men her maa den højtærede Finansminister ikke overse, at der er en væsentlig Forskel paa de to Ting. Vi har rejst Spørgsmaalet om Skolepengene, og vi havde haabet, at det var muligt at faa den højtærede Finansministers og Regeringspartiernes Tilslutning til at undlade at gennemføre de foreslaaede Lempelser paa nærværende Tidspunkt. Det har ikke været muligt, og saa lader vi naturligvis Sagen falde, vi stiller ikke noget Ændringsforslag derom. Tilskuddet til de private Skoler er derimod for den overvejende Del af Beløbets Vedkommende lovbestemt, derom kan der ikke strides. Og vi er af den Opfattelse, at den højtærede Regering maa vænne sig til at komme til Rigsdagen med Lovforslag, hvis den ønsker Lovændringer gennemført. Ellers maa den i hvert Fald være sikker paa, at der er et Flertal i begge Rigsdagens Ting for en Ændring. Det er der ikke i det foreliggende Tilfælde, og derfor maa den højtærede Finansminister finde sig i, at Finanslovsforslaget kommer tilbage til det høje Folketing.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg fik ikke Svar fra den ærede Ordfører paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham. Jeg spurgte om, hvilken Lovbestemmelse der gjorde det nødvendigt at foreslaa, at de Summer, der nævnes i Ændringsforslagene under Nr. 6 og 7, forhøjes med henholdsvis 2 400 Kr. og 1 165 Kr. Den ærede Ordfører svarede mig ikke derpaa, og jeg gaar ud fra, at det er, fordi den ærede Ordfører er enig med mig i, at der ikke findes nogen Lovhjemmel af den Art. Det er blot, fordi man ønsker at give Finansloven en anden Affattelse, end den har faaet i Folketinget, at man foreslaar at sætte disse Beløb op.